

Sygn. akt IXKa 27/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Sędziowie - **SSO Barbara Plewińska**

- **SSO Mirosław Wiśniewski**

Protokolant - **st. sek. sąd. Katarzyna Kotarska**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Mariusza Rosińskiego**

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015r.,

sprawy **M. W.** oskarżonego o przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art. 278§3 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **pokrzywdzoną D. S.** od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy z dnia 29 października 2014r., sygn. akt IIK 365/14

I. **zmienia** zaskarżony w ten sposób, że ustala, iż wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem wynosi **co najmniej** 1600zł.;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** M. W. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 27/15

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że:

w dniu 29 maja 2014 roku około godziny 11.30 z terenu(...) Liceum Ogólnokształcącego w B. przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia rower górski marki (...)koloru czarno – srebrnego czym spowodował stratę w wysokości 1600 złotych na szkodę D. S., po przyjęciu, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 3 kk

Wyrokiem z dnia 29 października 2014 roku, wydanym w sprawie II K 365/14 Sąd Rejonowy w Brodnicy ustalając, iż oskarżony M. W. dopuścił się czynu polegającego na tym, że w dniu 29 maja 2014 roku około godziny 11.30 z terenu (...) Liceum Ogólnokształcącego w B. przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia rower górski marki (...)koloru czarno – srebrnego czym spowodował stratę w wysokości 1600 złotych na szkodę D. S., to jest czynu wypełniającego znamiona występku z art. 278 § 1 i 3 kk – na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie warunkowo umorzył na okres 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Na mocy art. 67 § 2 kk Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zaś na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązał go do naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody w wysokości 1.600,00 (jeden tysiąc sześćset 00/100) złotych na rzecz D.

S. w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. Jednocześnie zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniosła pokrzywdzona**, zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o naprawieniu szkody wyrządzonej przestępstwem w całości, na niekorzyść oskarżonego. Pokrzywdzona kwestionowała wysokość szkody ustaloną przez Sąd, wskazując, że całość szkody nie wynosi 1600 zł, a znacznie więcej bowiem 3000 zł. W ocenie pokrzywdzonej kradzież roweru spowodowała również straty związane z brakiem możliwości uczestnictwa w imprezach sportowych. Kwota 3000 zł to suma zasadna, wystarczająca na zakup roweru odpowiedniej klasy, jaki syn posiadał do czasu kradzieży.

W konkluzji apelująca wniosła o „uchylenie wyroku w części III i zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody na kwotę 3000 zł”. Jak należy mniemać skarżąca domagała się zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie dotyczącej wysokości szkody.

Na rozprawie apelacyjnej pokrzywdzona wносиła, jak w apelacji, a prokurator – o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pokrzywdzonej okazała się częściowo zasadna, o tyle, że w istocie skutkowałą zmianą wyroku w jego punkcie III., w zakresie dotyczącym oznaczenia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy na mocy art. 67 § 3 kk zobowiązał oskarżonego M. W. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz D. S. kwoty 1.600,00 zł, w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku. W uzasadnieniu wyroku Sąd meriti wskazał, że pokrzywdzona D. S. poniosła w związku z zachowaniem oskarżonego szkodę w wysokości 1.600,00 zł, którą to Sąd ustalił na podstawie oświadczenia pokrzywdzonej oraz załączonych przez nią dokumentów. Sąd wskazał, że skoro rower został zakupiony w dniu 01 grudnia 2012 roku za kwotę 2.499,00 zł, a oskarżony dokonał jego zaboru w dniu 29 maja 2014r., to wartość roweru w tej dacie musiała odbiegać od ceny jego zakupu. Sąd zaznaczył, że wziął również pod uwagę stopień przyczynienia się pokrzywdzonego do powstania szkody (G. S. nie przypiął roweru do stojaka, nie był on w żaden sposób zabezpieczony).

Pokrzywdzona będąc pierwszy raz przesłuchiwana w charakterze świadka w dniu 29 maja 2014 r. zeznała, że w wyniku kradzieży roweru górskiego poniosła straty w wysokości 1600 zł (k. 3-4). Następnie w toku postępowania przed Sądem I instancji pokrzywdzona wskazywała, że wartość skradzionego roweru jest nie tylko większa niż kwota 1600 zł, ale w istocie większa, aniżeli jego cena zakupu. Tożsame twierdzenia zawiera również apelacja. Na posiedzeniu w dniu 22 września 2014 r. pokrzywdzona oświadczyła: „rower kosztował znacznie więcej, a syn nim jeździł jeden sezon” (k. 86). Sąd zobowiązał pokrzywdzoną do dostarczenia dowodu zakupu roweru, w szczególności z potwierdzeniem jego ceny. Pokrzywdzona przedstawiła: dowód wpłaty KP na kwotę 100 zł, paragon fiskalny na kwotę 2.499 zł, trzy inne paragony fiskalne, nadto dwie faktury Vat potwierdzające zakup części rowerowych na portalu Allegro na kwoty 582,40 zł i 400,90 zł (k. 91-96, 100). W piśmie z dnia 24.10.2014 r. pokrzywdzona wskazywała również, że kradzież roweru stanowiła nie tylko stratę materialną, ale pozbawiła syna możliwości uczestnictwa choćby w rajdach rowerowych (k. 90). Na posiedzeniu w dniu 29 października 2014 r. oświadczyła, że rower kosztował 2800 zł, lecz w momencie kradzieży wart był 3.500 zł. Pokrzywdzona podkreślała, że syn inwestował w ulepszenie roweru („Syn cały czas wkładał w niego”, k. 101). Tożsame oświadczenia zawiera de facto uzasadnienie apelacji.

Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że w istocie pokrzywdzona skutecznie poddała w wątpliwość, czy wysokość szkody w całości, jaką poniosła, została ustalona przez Sąd I instancji w sposób prawidłowy. W istocie, nie jest wykluczone, że szkoda, jaką swym czynem wyrządził oskarżony może przewyższać kwotę 1600 zł. Rzecz jednak w tym, że kwestia dokładnych ustaleń w tej materii wymagałaby szerszych rozważań i z całą pewnością szerszego postępowania dowodowego, co na obecnym etapie postępowania jest po prostu niemożliwe, wobec treści art. 452 § 1 i 2 kpk. Przeprowadzenie uzupełniającego postępowania dowodowego przed Sądem II instancji w zakresie ustalenia rzeczywistej szkody przekraczałoby w realiach sprawy ramy określone w art. 452 § 1 kpk. Wydawanie w

następstwie takiego postępowania orzeczenia reformatoryjnego nie byłoby wskazane, gdyż naruszałoby to po prostu zasadę instancyjności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2013 r., IV KK 103.13, Lex Nr 1321753). Podejmowane czynności dowodowe przez Sąd drugiej instancji nie mogą - co do zasady - prowadzić do ukształtowania w postępowaniu odwoławczym podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy, odmiennej od uznanej za udowodnioną przez sąd pierwszej instancji, gdyż to w konsekwencji pozbawiłoby stronę prawa do zaskarżenia orzeczenia, a przez to nastąpiłoby unicestwienie konstytucyjnej gwarancji strony o jakich mówią art. 78 i 176 Konstytucji RP (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2013 r., II KK 51/12, Lex Nr 1293762). Jedynie na marginesie nadmienić wypada, że pokrzywdzona mogła również wykazywać wysokość poniesionej szkody już na etapie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, lecz wówczas oświadczała, że wysokość poniesionej szkody wynosi 1600 zł.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zmodyfikowanie oznaczenia wysokości szkody, dokonanego przez Sąd a quo okazało się możliwe, jednakże ze względów wskazanych powyżej, tylko poprzez wskazanie, że szkoda w całości wynosi co najmniej 1600 zł. W ocenie tutejszego Sądu, orzeczenie o naprawieniu szkody w takim kształcie (w przeciwieństwie do orzeczenia Sądu I instancji w tej części) jest korzystne dla pokrzywdzonej, nie zamyka jej bowiem drogi do ewentualnego ustalania wysokości szkody w toku ewentualnego postępowania cywilnego (zob. art. 11 kpc, wyrok SN z dnia 7 marca 1967 r., I CR 464/66, LEX nr 6122, oraz wyrok SA w Katowicach z dnia 27 kwietnia 1995 r., II Akr 59/95, OSA 1996, z. 9, poz. 35; por. także wyrok SN z dnia 18 sierpnia 2009 r., I PK 60/09, LEX nr 550992).

Z uwagi na powyższe, Sąd Odwoławczy na mocy art. 437 § 1 i 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustalił, iż wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem wynosi co najmniej 1.600 zł.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok Sąd odwoławczy utrzymał w mocy, gdyż nie stwierdził uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze i będących podstawą do uchylenia lub zmiany wyroku z urzędu w dalszej części.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk. kierując się zasadami słuszności, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na względzie w szczególności fakt, że zmiana zaskarżonego wyroku była spowodowana wyłącznie wadliwym rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji, zupełnie niezawinionym przez oskarżonego.